

unió agrària

(Òrgan mensual de la Federació de Sindicats «Unió Agrària»)

ANY I

Redacció i Administració: Blondel, lletra B

LLEIDA, juny de 1936

Número 1

Tot pagès deu fer revisions de contracte

Editorial

En el moment actual de lluita oberta entre burgesia i proletariat, capitalisme i socialisme, que té com a conseqüència la lluita de classes, la pagesia que treballa no pot estar marginada com a factor importantíssim de la producció i per tant de l'economia. Així veiem la lluita entaulada en el camp entre els posseïdors de la propietat de la terra i els que amb el suor i esforç extreiem d'ella l'aliment de la societat.

En aquestes circumstàncies surt a la palestra «Unió Agrària» òrgan de la Federació de Sindicats de pagesos del mateix nom, per canalitzar, orientar i evitar que es desviï del camí que li té marcat la història.

«Unió Agrària» serà el guia de la pagesia treballadora de les nostres Comarques, el vigilant que minut per minut i dia per dia no perdrà de vista a l'enemic i posarà al descobert totes les maniobres i atacs que puguin fer-se en contra d'ella. Marcarà posicions i línies de conducta a seguir.

La pagesia de les nostres comarques ja té al seu guia, el seu orientador. En ell hi ha de veure al company i germà gran que li dona energia i consell per poder continuar la lluita fins al final.

«Unió Agrària» és el periòdic que ha de llegir tot treballador de la terra i soci de la nostra Federació.

Sortirà mensualment i servirà tal com acordà l'últim Congrés d'Unió Agrària com a segell de col·lectivitat i es donarà gratuït als seus associats.

«Unió Agrària» saluda a tots els periòdics obrers de Catalunya i que practiquen la lluita de classe.



I
El 4 de maig de 1934, el Govern de Catalunya publicava un Decret que posava en pràctica el que fa referència a la Llei de Conreus sobre tractes abusius per a rectificar-los.

Dèia el Decret en substància que tot pagès que presentés revisió de contracte, quan aniria a pagar o bé quan entregaria els fruits, es podria quedar el 25 per 100 o bé el 50 del que dona al propietari segons els casos.

La Unió Agrària estudià el Decret i anà pels pobles a fer revisions i tot seguit sortiren els enemics de trascantó a llençar calúmnies contra nosaltres. Ens digueren embusteros, lladres i pertorbadors.

Per què? Es cosa que anem a aclarir i que ja està aclarida per a molts. Però n'hi ha altres als quals els ho hem de repetir.

II
Les disposicions de la llei que fa referència a revisió de contracte són dues. Una que ja consta a les disposicions transitòries de la Llei de Conreus i l'altra al decret del 26 d'abril d'aquest any.

La demanda de revisió s'haurà de presentar a la Comissió Arbitral i un dia es farà un judici per a escoltar les dues parts.

Es de suposar que el propietari no es conformarà amb la revisió i presentarà documents, rèpliques, dades, etc.

I el cultivador què presentarà? Bona voluntat, una estona d'empenyament al sentir les barbaritats que dirà el propietari...

Què contestarà? Li acudiran a la boca unes quantes paraules de les que té al diccionari corrent el pagès...

Però aquestes paraules, per fortes que siguin, no serveixen pel paper sellat.

El cultivador pot perdre amb tota la raó. I el propietari barrut amb un procurador «marfingalero», pot guanyar. I... llavors diu la Llei «Un cop fallada la revisió, el propietari o el conreador hauran de pagar a l'altra part la diferència entre el que digui la revisió i el que s'hagi descomptat».

III
La Llei de Conreus en aquest aspecte té una falla tremenda.

La rebaixa del 25 per cent no és segura. Dependrà d'un fall.

Revisió de Contractes

I un fall depèn d'un judici. I un judici el fan les lleis. I si el que va al judici no sap les lleis, perd.

Queda descartat, doncs, que el cultivador necessita un que el defensi si no vol córrer el perill de perdre.

La Unió Agrària hauria vist amb bons ulls que es declarés per decret la rebaixa obligatòria dels arrendaments de la migenca i de les aparceries.

I llavors al propietari li hauria calgut a ell anar ací i allà cercant qui el defensés contra una llei. Això hagués estat mig revolucionari.

Ara no. El cultivador fa la revisió i ha de pagar a l'Estat 3'25 pessetes de pòlices i el treball de fer li el document.

Després cercarà un defensor. Un defensor necessitarà uns poders notorials que costen 25 pessetes al menys.

Els defensors no treballen aquestes coses gratuïtament. I sinó, que ens contestin els companys: quant els ha costat el procurador quan l'han necessitat per alguna cosa?

Tot plegat fa que acusem aquesta llei de tramposa i burgesa fins la medula, per això que hem exposat.

IV
La Unió Agrària ha hagut d'agafar la llei i aplicar-la de la manera que pugués ésser més eficaç.

Si el conreador necessita un defensor, aquest defensor li donarà l'organització atenint-se a l'article 3 del decret de la Conselleria de Justícia de data 26 d'abril prop passat.

En fer tot això, complim el que la Llei extableix.

Els Sindicats fan un acta de poders que és legalitzada pel Notari i amb aquest poder que confereix el Sindicat, podem defensar tots els afiliats d'aquell Sindicat.

La revisió de contracte no la promou el conreador, sinó el mandatari apoderat nomenat per l'organització.

D'aquesta manera la Unió Agrària ha fet més de mil revisions i com a dada curiosa hem de fer remarcar el següent episodi.

A l'arribar les primeres revisions de Lleida a la Conselleria de Justícia, cridaren l'atenció les revisions fetes per la Unió Agrària, pel seu format complet i pulcre, ben diferent d'aquelles fulles xabacanes i sense solta ni volta jurídica presentades pels nostres difamadors.

—Qui fa aquestes revisions? —preguntà el senyor Lluhí.

—La Unió Agrària—contestà el funcionari de la Junta Arbitral de Lleida.

—Ah, doncs, és així com nosaltres volíem dir que s'havien de fer... estan molt correctes—acabà dient el Conseller.

Aquestes paraules dites pel senyor Lluhí són el millor comentari a la nostra obra i la millor rèplica que podem donar als aprenents d'advocat que roden pels pobles darrera nostre a difamar-nos.

V
La Unió Agrària amb el sentit de responsabilitat que la caracteritza estudià el plantejament de la qüestió de revisions de Contracte i en el ple Provincial de Delegats de 10 de maig del 1934 acordà: «Posat a consideració que caldrà cobrir important despeses d'apoderat, pòlices, viatges, funcionament extraordinari de l'oficina amb reforçament de personal, impresos, etc., es proposa fer pagar 10 ptes. de quota pel que faci la revisió. Així s'aprova».

Assistiren a dit Ple vint-i-sis pobles.

La Unió Agrària es dedicà amb entusiasme a fer revisions.

A tot arreu, però, era llençada la veu contra nosaltres: Lladres, vividors!

Un element sobre tots es destacava en aquesta cantinela a tot arreu. No sabem qui li pagava els viatges, qui li pagava el jornal, qui posava al seu abast autos taxi... però ell, precisament ell, que no té res de veritable esquerrà i menys d'obrerista ens atacava amb maniàtica obsessió i amb riuades de bilis.

La gent es desmoralitzava, es desencantava.

L'enviat dels propietaris que, per burla dels pagesos pobres, encara goson dir-se equerans, obtenia l'efecte pel qual li pagaven els viatges, li posaven autos a la seva disposició, a ell que res té d'esquerrà ni d'obrerista.

Inevitablement ens hem de deixar moltes coses a la punta de la ploma perquè faríem aquest escrit inacabable, i hem de passar al més important.

VI
Les revisions de la Unió Agrària estan ben fetes, segons digué el Conseller de Justícia i el pagament de les mateixes està imposat per les trabes que posa la Llei per a fer una revisió amb esperances de guanyar-la. Les 10 ptes. per una revisió, ja resta dit més amunt que són invertides en les pòlices, despeses d'apoderat, viatges, impresos etc.

Si la Unió Agrària fos capaç d'enganyar els pagesos i hi hagués qui li pagués aquest engany, evidentment no caldria fer pagar aquesta quantitat.

Però com què tot això no pot ésser, la Unió Agrària ha reafirmat el seu acord en reunió de Comité Provincial de data 1 de maig d'aquest any.

Per tant, seguim la norma de fer pagar 10 ptes. pel qui faci una revisió i 3'50 ptes. per cada una de les demés que hagi de fer el mateix afiliat.

Quan a un poble vingui aquest xic que es guanya la vida pel compte de no sabem qui, fent lladrucs contra la Unió Agrària per les revisions de contracte dient que ell les fa més barates, poden els nostres afiliats preguntar-li a veure qui les defensarà després.

Perquè si després us han de deixar a l'estacada, es llògic curar-se en salut i aventar amb aire fresc als sembradors de confusió.

VII
Tot pagès ha de fer revisió de contracte dintre de la Unió Agrària. Ella s'encarrega de defensar-lo.

El pagès que faci revisió de contracte es quedarà el vint-i-cinc per cent del que dona al propietari.

Si és miger, primer han de partir, i després, de la meitat del propietari s'en treu el 25 % o sia una quarta part del seu munt (de cada quatre, un).

Si es arrendatari, en anar a pagar ha de donar el 25 % menys de diners que li donava, o sia un ral de cada pesseta.

No podem deixar de banda les revisions. El 31 de juliol acaba el termini. Revisió, revisió, revisió, ha d'ésser el crí de tots.

OFICINA JURÍDICA (Consultes, tràmits, orientacions, circulars, etc.)

Bases del Camp pel segar i batre

Article 45.—Les diverses especialitats de la sega de cereals s'ajustaran a les següents regles:

Els segadors amb dalla percebran un sou mínim de quinze pessetes diàries corrent a càrrec del patró la manutenció; però quan la manutenció vagi a càrrec dels mateixos obrers el sou mínim queda elevat a vint pessetes.

Els lligadors de garba sigui de dalla o de màquina percebran el sou de dotze pessetes amb manutenció i de disset pessetes sense ella.

Els recollidors de garbes percebran el sou mínim que correspongui als jornalers eventuais segons l'època.

Els segadors amb volant percebran el sou de dotze pessetes amb la manutenció o de disset sense ella.

Article 46.—En els treballs de batuda a màquina, els obrers que efectuïn aquesta tasca percebran el sou de sis pessetes amb cinquanta cèntims amb manutenció o bé d'onze pessetes sense ella.

Article 47.—En les tasques de batuda a l'era amb cavaleries tots els obrers percebran un sou mínim de sis pessetes amb cinquanta cèntims i la manutenció, qualsevol que sigui el treball que efectuïn.

Horari i salari mínim dels obres eventuais:

Des de l'1 de juny a l'1 de setembre.

Eventuals: 9 pessetes de salari i 9 hores de treball (articles 14, 16 i 29) excepte pels obrers d'Albatàrrec, Balaguer, Lleida, Montoliu de Lleida, Seu d'Urgell, Seròs, Sudanell i Torres de Segre. Per aquests el salari mínim des de l'1 de juny a l'1 de setembre és:

Eventuals 10 pessetes (articles 35 - 37).

Article 40.—Les dones solament podran ésser ocupades en treballs auxiliars en els quals són compresos els següents: fer garbes, recollir-les, birbar, collir olives, veremar, collir ametlles, i en general aquells treballs que són propis de llur comprensió i naturalesa i que no comportin gran esforç físic.

Article 51.—Les dones percebran en tots els cassos un sou igual al seixanta per cent del que percebin els obrers en cada època i localitat en els treballs ordinaris.

Article 52.—Els nois de catorze a setze anys percebran un sou equivalent al 50 per cent del que correspongui a l'obrer eventual en cada època segons la localitat, en els treballs ordinaris.

Article 70.—Si el jornalero no estigués satisfet del tracte que li dona el patró quant a menjar i beure, podrà pagar-lo pel seu compte i en aquest cas el patró li abonarà cinc pessetes diàries per aquest concepte.

Preguem a tots els Sindicats que facin complir aquestes bases i en cas que hi hagi infraccions, que ens trametin la corresponent denúncia a la nostra Oficina.

Nota sobre les revisions

Aquest Comitè Provincial té acordat:

1. Els pobles que es vegin capaços de fer revisions de contracte, han de demanar impresos a la nostra oficina i se'ls facilitaràn.
2. Al poble que no en sàpiguin fer, se'ls donaran les degudes instruccions. Poden, per tant, enviar un delegat a qui s'ensenyarà a fer-les.
3. Els que ho prefereixin, poden venir a l'oficina de Lleida on se'ls atindrà.
4. El que tingui una o vrides finques d'un sol propietari, ha de fer una sola revisió.
5. El que tingui finques de dos o més propietaris ha de fer tanques revisions com propietaris.
6. Una revisió feta a la Unió Agrària és fa pagar a 10 pessetes; i les altres a 3'50 pessetes per cada revisió. De manera que si fa dues revisions pagarà 13'50 pessetes; per tres revisions 17'00 pessetes; per quatre, 20'50 pessetes, i així successivament.
7. El Comitè no cursa les revisions mentre no es faci efectiu l'import de les mateixes.

Conclusions del Congrés

Fins a quin punt la Unió Agrària vetlla per l'interés de la classe pagesa ho dona a desmosstrar el nostre Congrés General del dia 29 de març en el qual foren aprovades les següents conclusions que foren presentades al President de la Generalitat el dia 30 del mateix mes.

El Govern no estava gaire disposat a donar lloc a la demanda de la classe pagesa. Bona mostra d'això la donen els decrets del 14 de març i el del 7 d'abril, sobre tot aquest darrer.

Però després, el Govern, s'ha vist obligat a concedir gran part del que es demanava. Vegi's el que la Unió Agrària volia:

1. Tots els tractes i avinences fets entre cultivadors i propietaris des d'octubre de 1934, queden anulats i s'ha de tornar la terra als cultivadors.

2. Tot cultivador que hagi estat desnonat de la terra per manca de pagament fonamentada en no poder retornar el 25 per 100 retingut, serà reposat a la terra.

3. Tot cultivador que hagi abandonat la terra per comminació del propietari o del procurador, tindrà dret a ésser reposat si ho demana al jutjat.

4. Tot augment de preu d'arrendament o modificació de contracte gravosa pel cultivador imposada des d'octubre de 1934, serà anul·lada, retornant-se li l'augment.

5. Tot cultivador que fent revisió de contracte en 1934 d'acord amb la Llei de Conreus es retingué el 25 per 100 i li fou pres pel Band de Guerra del 25 d'octubre, li serà retornat i es descomptarà així mateix el 25 per 100 del 1935 que no se li permeté retenir.

6. Es reformarà l'article 124 de la Llei de Conreus en sentit que els Presidents de les Junes Arbitrals hagin d'ésser elegits pels consellers i jutges Municipals de la demarcació on radiqui la junta.

7. Eleccions de vocals de les Junes Arbitrals corporativament per les entitats inscrites al Cens Social.

8. Que interinament comencin a funcionar immediatament les Junes Arbitrals velles per a arranjar els conflictes actuals.

Contrast

Corrien els dies d'octubre del 1934. El Govern de Catalunya havia dictat un Decret donant als pagesos una part de les seves aspiracions.

La caverna s'enfuriava i protestava a Madrid. La Llei de Conreus era declarada anticonstitucional.

6 d'octubre. Els obrers i els pagesos eren vençuts. Les presons plenes de gom a gom. Fins i tot es feien presons dels vaixells. A Lleida el clero oferí el Seminari per a tenir-hi gent tancada.

Els pagesos eren empresonats pel terrible delictes d'haver fet revisió de contracte.

«Ordeno y Mando»—deia el general Batet—; que tot pagès retorni en el termini de 24 hores el fruit que es retingué. El qui no podia retornar-lo, era empresonat.

Lladres! Lladres! Si no teniu els diners, cerqueu los. Lladres! A la presó! Fora de la terra! Fora de la terra! Tot de sobte els agafà als propietaris la bogeria de desnonar, d'exigir la terra, diners, vida...

Al costat del «cabo» de la Guàrdia Civil i en nom de l'Ordre us deien «els calés o la vida».

I ara...
Tot és parsimònia.
Si voleu la terra, s'ha de demanar al jutjat.
Si voleu el 25 %, s'ha de demanar a la Comissió Arbitral.
Al entrar a la terra s'ha de fer una peritació...
Abans d'entrar s'ha de fer tal cosa...
Legalisme, paper sellat, tribunals, jutjats...
I mentrestant, encara, resona als nostres oïdes allò de: «Ordeno y Mando».
«Els calés, o la vida».
Per què no ha d'ésser ara el mateix que llavors en obsequi de la justícia?

Ens creiem que molts pagesos votaren per a això... per a això que és una ferida del cor que encara vessa sang d'odi per tants atropells soferts sense dret a protestar.

Com es pot veure la Unió Agrària ha encertat gran part de les seves consignes. Ha sabut fer arribar el clam de la pagesia fins a les altures i ha obtingut un èxit falaguer.

Pel que fa referència als punts 6, 7 i 8 no hem pogut triomfar, car moltes vegades la política es barreja en aquestes qüestions de nomenaments que ja estan promesos a «fulano» o a «sufano» sense tenir en compte les necessitats reals de la pagesia.

Alerta pagesos!

Davant la indigna maniobra que s'està portant a cap per les nostres contrades, ens veiem obligats a aixecar el crit d'alerta.

Alerta car els que mai han pensat en els pagesos més que per a munyir los, ara corren pels pobles fent veure que els comou la misèria del pagès i volen redimir lo.

Els volen salvar els pagesos—diuen—i comencen per dividir-los fent una suposada Unió de Conreadors per a fer front a la Unió Agrària.

Prometen molt... a canvi que els pagesos no vagin a la Unió Agrària.

Els propietaris emboscats a Joventut Republicana de Lleida amaguen la cara i la mà i fan tirar la pedra a uns altres car els fa una por terrible la Unió Agrària.

Uns quants homes que uns ni són conreadors, i altres si són pagesos és perquè tenen terra donada a mitges fan de «mingo» per a tirar l'ham a veure si la gent del camp pica, per a dividir els pagesos ara que sembla que el temps va de cara mercès a l'organització nostra que tant ha lluitat pels interessos del pagès.

Pagesos, alerte!

La Unió de Conreadors vol dividir-vos per encàrrec dels propietaris i fer vos ésser mame-lla electoral.

Advertiment

El Comitè de la Unió Agrària ha decidit que aquest periòdic sigui donat als socis gratuïtament com a segell de cotització.

Es a dir que al rebre el paquet, la junta ha de repartir un número a cada soci.

En entregar el periòdic es cobrarà la quota i remetran els vint-i-cinc cèntims per afiliat a Lleida, al Comitè.

Per a poder el Comitè portar amb exactitud el control, cal que cada Sindicat ens enviï carta dient el número de periòdics que volen i necessiten.

Insistim en què se'ns ha de demanar tants periòdics com socis veritables cotitzants tinguin.

De forma que ens han de dir: Tenim tants afiliats que cotitzen i per tant necessitem tants números.

El segell seguirà donant-se pels carnets.

El Comitè espera que els Sindicats es donaran compte de l'esforç que això representa en bé dels afiliats, de les despeses que s'ocasionaran i per tant del deure que caldrà complir de liquidar mensualment el paquet.